

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB2 : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB2 : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-n23.pdf> (tilgået 25. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB2:23

#

Det er dog i Grunden væmmeligt, men jeg gider ikke tænke derpaa, hvad der er Følgen af, at jeg maa leve i en Kiøbstad og være Forfatter i en Dialect, thi mere er snart det danske Sprog ikke trods sin Rigdom, men paa Grund af sin Fattigdom – af Danske. Hvem skal læse mine store Bøger? De Danske? Men hvor mange leve der vel i Danmark der have Tid og Duelighed og Interesse til at kunne læse? Men da det nu er en Kjøbstad det Hele, saa har jeg ingen Læser, hvorimod enhver Dreng og Slagtersvend og Kræmmer og ung Laps bliver sig selv vigtig ved at bladre i disse Bøger. Man gider ikke læse deri, og dog er man fornøiet paa en Maade med at de ere til for at blive sig selv vigtige ved at raisonere Nonsens om dem. Og af de Par Msker, som dog vide at vurdere dem, skal Ingen sige et Ord; de ere misundelige i en anden Forstand. Saaledes lever jeg. Jeg kæmper for Sprogets og Literaturens Ære – og vilde jeg stykke disse Bøger ud i Feuilleton, saa fik jeg til en stor Deel af dem Subscribenter i tusindviis. – Og saa slaer man tilsidst Qvæget løs mod mig, Pøbelagtighedens væmmelige Folkefærd! Jeg gad egl. see, om man i noget Land opviser en saadan Forfatter-Existents. Jeg har ogsaa læst meget om litteraire Angreb o: s: v: men Gud veed der [er] ikke Spor af noget litterairt i den Maade, jeg bliver behandlet paa. Der [er] en Dumhed og en Frækhed og Næsviished som kun trives i Kjøbstæder, det er den jeg maa holde ud med, og hvorfor, fordi jeg lever i Danmark, og fordi Danmark gaaer sin Opløsning imøde. Et lille Folk, der bilder sig ind at have Strid med hele Verden paa Nationalitetens Vegne, er paa samme Tid saaledes opløst og undergravet ved Misundelse og Smaalighed, at det knap mere ligner et Folk, eller rettere kun ligner eet Folk, som intet Folk er, Jøderne. Jøde-Misundelse mod Jøde er verdensberømt, næst derefter kommer de Danske.